

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАН“
виносить: в Австрії:
на цілий рік . . . . . 24 К
за пів року . . . . . 12 К
на чверть року . . . . . 6 К
на місяць . . . . . 2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною ви-
силкою 7 долярів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тижні 6 до-
лярів або 12 рублів; з висилкою
що суботи 5 долярів або 10 руб.
Поодиноке число по 10 сотіків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милості і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
неділі і руских свят 6 год.
по полудні. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслана“
при ул. Хмельовського ч. 15, II
поверх. Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в наса-
жі Гавсмана.

Рукописи звертається лише а
попередньо засторогу.

Рекламації лише неопечатані
в вільні від порта. — Оповістки
звичайні приймаються по цні
20 с. від стрічки, а в „Наді-
нім“ 40 сот. Податки і приватні
допесення по 30 сот. від стрічки

Війна чи мир?

(X) Положене на Балкані представляє
ся так тривожно, що кождої хвили можна
сподіватися там кровавих подій і тому в
цілій Європі запанувала непевність та кождо-
му насувається мимохіт питання: війна чи
мир? Гр. Берхтольд своїм почином до порозуміння
між європейськими державами в цілі у-
дердання міжнародного мира на близькі Сході, зробив важливий крок в тім напрямі і всі європейські
держави заявили на себе свою згоду, а між
ними також Росія, котрою становище тут може
більш міродатне. Але після почину гр.
Берхтольда по нарадах в Бальмораль виступив
знов російський міністер загр. справ Сазонов в покликом до великих держав, щоби
они зробили в тій справі спільне представле-
ння в Царгороді. Деякі дневники зрозуміли
себе поклик Сазонова так, веначе Росія на-
магала ся тут випередити Австро-Угорщину і
з її рук використати керму балканської політи-
ки, отже як крок непривітний Австро-Угор-
щині. Таке пояснене предлоги Сазонова в зо-
всім хибне, бо і єму розходить ся о удержанні
європ. мира, а до сеї цілі можуть вести різні
дороги і різні способи. Сазонов отже зовсім не випереджує тут почину гр. Берх-
тольда, а подає лише трохи відмінний спосіб
осягнення тої самої цілі. Коли би наявіть ам-
бадори тридіржавного порозуміння в Царгороді
в більшою рішучотю напирали на Туреччину
для передення в ній внутрішніх реформ, то
Австро-Угорщина не мала би причини до
завидності, бож обидвом групам європей-
ських держав, чи то тридіржавному союзові,
чи тридіржавному порозумінню розходить ся
о удержанні мира на Балкані а тим самим
також в Європі. До сего змагань почин гр.
Берхтольда, а вічо іншого не бажає, також
поклик міністра Сазонова.

Однак мімо тих мирових змагань з по-
чину гр. Берхтольда, а в слід за ним Сазонова,
гроза війни на Балкані не тілько не усту-

пає, але навпаки збільшується. Вчераши телеграми подали тривожні вісти про заповіджену мобілізацію в Болгарії і в Сербії, а в слід за тим проголосовано мобілізацію в Греції і Чорногорі. Яко противагу саму має також Румунія проголосити у себе мобілізацію, а крім того Росія урядила пробну мобілізацію в двох губерніях Польського Королівства. Все те має бути відповідно на поступовання Туреччини, котра зволікає з реформами. Вправді відкликала она велики маневри коло Адриянополя, однак нагромадила там велику силу війска.

Деякі дневники пояснюють ці грізні про-
яви біржевими спекуляціями, однак вісти ці викликали велике затревоження у Відні і зараз в комісії делегації піднесено запити до міністра гр. Берхтольда. Міністер заявив вправ-
ді, що мобілізація це не означає виповідні
війни, однак взагалі положення назвав по-
важним.

Насувається тепер питання, чи Болгарія
ударить на Туреччину, що очевидно буде би
почином великої війни? Болгарський король
а також болгарське правительство є рішучо за
удержання мира, однак невдоволені між
македонськими Болгарами наслідком волово-
дження їх турецким правителством в так
значні, що се викликає в Болгарії воєнний
настрій, котому не зможе оперти ся прави-
тельство. Коли б уступив миролюбивий кабінет
Гешова, тоді дійшло би до війни, бо й
король не зможе довше опирати ся такій
сильній стулі, котра пре до війни. Болгарське
правителство покладало ще надія на зізд Сазонова
з Грейтом в Бальмораль, що Англія буде напирати на Туреччину о введенні ре-
форм в Македонії, але Англія відказала
себе.

Вчераши телеграми знову принесли запе-
речувані недавно вісти про союз балканських
держав, котрій очевидно не має би іншої
цілі, як овладу турецкими областями. В та-
кім случаю і Росія не остала би мимо ми-
рових запевнювань безчинною і вмішала бы

ся в розправу, а тоді „льокалізоване“ війни
скінчило би ся і прийшло би до необчислених
наслідків і непричіваної загрози європейського
мира.

Про можливості, які можуть викликати
змагання балканських держав, висловлює „Da-
ily Graphic“ знаменитий погляд: Грозу по-
ложення, пише сей дневник, зазначили понад
усіякі сумніви престольна річ і понурі виводи
гр. Берхтольда в делегації. Однак мимо того
редакція досі не вважала положення на Бал-
кані так грізним. Щоби там він стало ся, то
ані Славяни, ані Греки немогли
більше числiti там на якінебудь
придбання, боза одніми і други
мистоять австрійські орли з во-
єнною силою, котра в більше
з осереднена і приготовлена, що-
би скорше перевести давно задумані змагання,
які небудь інша держава європейська
крім Німеччини. Загорільці в Софії, Білгороді,
Цетинії і в Атенах можуть мати такі бажання,
щоби здобути собі які області турецкі, однак
великі держави не можуть до сего допустити.
Сі загорільці думають собі, що тепер шід час
італійсько-турецкої війни лучала ся найліпша
нагода вихіднувати сей заколот і розлад вну-
трішній, однак забувають, що не они самі
можуть вихіднувати сю нагоду. Найкраща
нагода ляється для Австроїї, котра не могла
більше найти пригіднішої хвілі для розвязки схі-
дного питання, наколи взагалі має се відбути
ся. А в Австроїї є на конечнім паном
положення. Се одинока велика
держава, що має вільні руки. Різико, щоби Австроїя не розвязала східно-
го питання на власну руку, є найжизненнішою
хвілею для всіх великих держав, і тому можна
бути певним, що сі держави будуть як
найсильніші напирати на Бал-
канські держави в цілі зbere-
ження мира. По виводах гр. Берхтольда
однак здається, що ледво чи буде потреба я-
кого напору. Славянські загорільці хiba були
спілі, щоби не могли пізнати у виводах гр.

Берхтольда остероги, що перший їх уда-
на Туреччину був би покликом до
оружного вмішання дуалістич-
ної монархії, котра перестройла
більшість Схід відповідно власним
поглядам».

Все те вказує на величезну критичні по-
ложення на балканському вулькані, котрого дим-
ний стовп може кождої хвили перемінити ся
в стовп огненний і довести до великої по-
жежі.

Вистава домашнього промислу в Коломиї
під протекторатом Іх ц. і к. Високості Архієпископії
за Карла Франца Йосифа і Архієпископії Зити
продовжена до 6 жовтня 1912.

Причинок до історії лемківських православно-
релігійних сект.

(Лист з Ясла до Редакції).

(Дальше).

II.

Передовсім з піднесеннями двома паль-
циами в гору — я Лемко — невідкладно ро-
блю тутешному москово-фільсько-
му духовенству прилюдний заміт: 1) що оно само головно завинило
в тім, що Лемки громадно переходят ось
тепер на православ'я, — що оно само загнало
народ тутешній в ріжнородні православно-
релігійні секти, а вкінці, що те саме духовенство обдумало і в наміром провадило і
проводить дальше лемківський народ і то скоро
ходою до цілковитого переходу на схиз-
му. Маємо тут же ріжнородні православно-
релігійні секти як: Довгобордів, Безпопі-
вців — а ось мають повстати Старовіри,
Штундисти, Духоборці, Суботнікі, Скопці і
Малокані — бо такі поприходили з Америки.

З коломийської вистави.

(Від нашого дописця).

На останній день коломийської вистави
(в останній часі продовжено її до 6. с. м.)
глянуло ласкавіше сонце в неба; у воздуші
пречудна осіння погода, здається, що нині „на-
правляє“ вересень свою репутацію. Не жалує-
мо проте, що якраз нинішній день вибрали
до оглянення своєрідної, гуцульської вистави
і чвалили „своерідним“ коломийським бо-
лотом через гарно умазну виставову браму
до військових будівель, де саме приміщено ви-
цьвіт талантів гуцульського племені.

Звертаємося, як і більшість входящих
гостей у лівій бік і стаємо перед написию:
„Україна, полтавське губернське земство“. Пе-
ред нами велика скількість порозвішуваних
килимів, а на столах мережані шовки. Іх кра-
су та артистичні вироби, які проявляються ся в
доборі красок і майстернім викінченю, оцінюю-
та велика увага, якою обдаровув їх грома-
дянство. Такий знаток на полях штуки, як Експ. Митрополит Шептицький двічі повертає
до полтавського відділу і бажаючи набути
вразки високо артистичних полтавських виро-
бів для „Національного музею“, просив о ка-
тальог.

Не менше гарні килими з робітні п. Вол.
Федоровича з Вікна, якого вироби мають

вирочім вже усталену славу, становили при-
красу не одної вистави.

Йдучи далі, оглядаємо гуцульське ору-
же, прибори до ловецтва та риболовства і то
в більшій часті з околиць Чорногорі, розста-
лені на медвежих скірах.

Коли відвідуємо ся по мосяжних пісто-
лях, ножах, сокирах та й рушницях мімоволі
виступає в нашій уяві історичне опришків-
ство з Довбушем на чолі, що не раз, не два
стріляв з таких пістолів і міряв такою „ці-
вюкою“. Предмети ціхують ся примітивністю,
але й оригінальностю. Велику скількість гу-
цульського оружя взято з красного буковинського
музею.

В слідуючій кабіні зустрічаємо ся з гу-
цульськими та підгірськими вишивками. Арти-
стичне богаство десенів на сих вишивках є
загально звісне; чарюча краса барв, що мі-
няється веселкою, переливаючись одна в другу,
беруть нас за очі і чарють. Здається, що в сих
вишивках вибите пяtno буйної натури

лак. Сі предмети відбивають особливу гарно-
сті килимів з Прухніцького з Косова, якого ви-
роби заняли й дальший відділ. На жаль в сім
відділі зовсім без потреби пишав ся чи не на
цілій стороні аптеоза радикального батька
Кирила з его „Січами“. Чи ж і се гуцульський
промисл? Се радше Божий допуст на Гуцуль-
щину, не гірші якої небудь пошести.

Вироби Нівелільського та Маркевича з Кут-
арні. Є ту предмети з галузі плетінок, як от
кошки і т. п.

Попрашавши з правою стороною, огля-
даємо вироби „Достави“, замітні своєю гу-
цульською орнаментикою. Дещо з того міг о-
глядати деколи цікавий Львовянин у виставо-
вих вікнах „Достави“, та все ж і тепер при-
ходить ся говорити про них з великим вдо-
волненiem.

З неменшим вдоволенем треба піднести
красу звіркі проф. Шухевича з області гу-
цульської штуки. Проф. Шухевич не від нині
займається Гуцульщиною, тож і може дорі-
бком своїх студій і своєї праці похвалити ся.
Бачимо моделі гуцульської церкви, хатини,
тишів, красивидів та писанок, а в керамічнім
відділі вази, миски, урні і т. п.

Про виставлені предмети з фабрики
проф. Левинського можна хиба лише з по-
вною похвалою говорити; та їх звісно — єго
вироби мають не нинішну славу.

Коли що йшов на коломийську виставу
вдатні наслідувачі: Шкромлюк, Девюк, Семе-
ніюк, Мегединюк, ну і соймовий посол Санду-

денного життя Гуцула, то вимірювали би його
найкраще із гуцульської хати, побудованої на
виставі. Все в ній від порога до колиски, що
висить привязана, вірно передає гуцульську
хатну обстанову. А

Отже щоби не посуджувано нас, що говоримо на вітер наведу докази.

Найперше треба було зробити початок, приготован. Самими нагими, злочинними і тенденційно брехливими агітаціями, тяжко було вже їм вбити прозябаючу на Лемківщині народну ідею, а то тим тяжче, що она жива і питома. А безпосередно впроваджувати схизму в народ було якось їм соромно. Треба було шукати доріг, треба було поставити Лемкові живий предобраз того православя. Треба було заздалегідь виглядіти селянських дітей і розуміє ся, що до сего в першій мірі надавалися найлучше дяківські сини, щоби пішли до православних семінарій в Житомірі та в Почаєві „воспитуватись“ на будучих батюшків. А пізніше, коли се видало ся не згірше, то вже і сина католицьких съяніків повандрували в Росію „абразуватися“. І там они доростали „воспитувались“. Кождих „канікул“ приїжджають до своїх нанів¹⁾, у від-відини до братів, сестер, кревних, знакомих не без того, щоби і своїх „приходніков“ постійно не відвідували. Розуміє ся, що тій вже питомці не забували і кождої неділі по наших церквах показати своїй православної побожності. Ба і не залишили кождих „канікул“ набрати в собою тисячі найвідповідніших брошур, листків почайських, газет і інших матеріалів, щоби розвинути між тутешнім народом. От і православна місія.

Дуже часто в часі „канікул“ подибати можна було вандруючих таких питомців православних оброслих, з досвідами бородами і довженінім волосем, що мов марево смерти волочилися по Лемківщині.

Селянство тутешнє в початку дивилося на них з погордою, як на яку паскуду, звігаючи раменами з досади. Але з часом стало з ними освоювати ся і привикати до сего.

Так то „гварята“ московільські, цареславні агіатори „того, що ми в тепер — то не ми — ми не такі маємо бути. Ось дивіться люди на тих бородатих — то наші власні, то православні — і ми колись такими були. Лише Ляхи потаги недоляшки Українці петягнули нас на гнулу уяву“. А що щоби скорше Лемків з тим освоїти, то батюшки тутешні посправдажували до московських бурс „руських учительниц“ щоби і молодь до сего заправляти. Тож і не диво, що коли тепер Сандовича примкнули, а Пелагія Ів. Григорук, тепер госпожа Сандовичева, осталася під опікою о. Юрчакевича і Дуркота в Ждині „воспитанії“ руської бурси в Горлицях громадно на вітвіртих картках шлють її кондолянці. „Ми спочуваємо — кажуть вашему горю!“ — тай забавляють її тепер, щоби не скучала.

З появою тих питомців по селах тай з появою „учительниц“ по бурсах, рівночасно тут на Лемківщині пливе превелика сила американських православних календарів і газет, а наша суспільність добре знає, як виглядають ті американські календарі і православні газети. Пливе також тут з Росії велике множество, так що і землю встелив би

¹⁾ батьків.

Сеж приїхали не лише князі Церкви, але й посеред них щедрий меценат покровителя культурних змагань нашого народу, а особливої єго штуки.

Предсідник вистави др. З. Левицький вітає іменем устроючого виставу комітету дорогих Гостей і підносячи подібно їх заслуги для народної справи, просить о ласкаву увагу й до гуцульської вистави. Щиро дякують Владики за привіт і зачинають як найточніше розглядати виставу, закуповуючи майже в кождім відділі численні предмети. Йде щира, невимушена розмова, розпити, а вікінци перед відіздом фотографують ся Владики в присутніми учасниками.

Загальне вражене з вистави дуже гарне. Навіть такий клятий ворог українства, як Дудикевич, оглядаючи в неділю виставу, віхвяляє її, додаючи увагу, що за мало „собрал!“

Але то перший, пробний огонь, через який з честию перейшла гуцульська творчість.

„Почайськими листками“, що аж власти мусли притишити се погубне діло.

Але щож зробиш ворогови — чи на се нема замкнених конверт?

Навязуючи се, пригадують ся мені може часи радикалізму в початках. Як то тоді було, аж страх згадувати. Коли ді в якім селі, перший раз з'явився ся такі газети, то духовенство всяких відтінків з проповідниць підняло страшний ропіт проти того. Тай зі своєї точки погляду було і в праві, щоби свою частину охоронити від злих впливів.

А чи так само московільське духовенство тутешнє поступило — та ѹ чи тепер поступає що до православних календарів, газет, брошур, що до православних агітаторів-батюшків тай учительниц? Ні! категорично ні. Жаден московільський батюшка віколи і не зачіпав сего. Нехай, мовляв, товчесь, нехай дозрівай, бо оно йде само собою. Хиба кількох тутешніх съяніків-народовців боролось і на пробій боре ся з тою язвою, за ѹ часто густо удостоювались нікчемніх погроз від нечисленних збаламучених найгіршого сорта індівідів. Вбati околота (бо так називають католиків), як лиш тілько вийде з церкви, бо лише в Чорнім тай в Ждині твердоруська хвала Божа. В Америці — кажуть — нераз таке трафляло ся.

А чайже карапство а католицизм, то дві цілком осібні річи, так ѹ можна бути і капапом і добрим греко-католиком. Та тепер вже за пізно сим батюшкам про се думати, они вже і так підуть неметеними дорогами.

Коли гроза баламутства стала чим раз більше розширюватись і загрожувати цілковито моральному занепадом тутешньому народові, то Консисторій епископіскі спільно стали слати до народа пастирські листи, щоби духовенство читало се по церквах і обяснювало народові релігійні правила. Ale як то читали і обяснювали ті правила? — то се вже прилюдна тайва і о сім говорити хиба не треба. У них се з'явимяяло ся — а навпаки їм треба спільно з православними агітаторами, як Марков, Кушвара, Ковдря, Качмарчичи устроювати віча, щоби на них ухваливати бундючні резолюції і протести проти запоряджень мазепинських епископів. Тай взагалі, що говорило ся по таких вічах, які одніні і брутальні епітети сипали ся на адреси князів нашої Церкви?! A коли вже часом і властям було того за богато і наважили ся приловити тих шташків, як Маркова, Ковдру і Кушвару, то они щезали, пересиджуючи по шафах русофільських батюшків, доки в додінний час не дмухнули до „Галицько-руського Общества“ в Москві, або до православного семінарії в Житомірі. Тепер вже не потребують они таких віч устроювати, бо устроює вже собі, хоч не так пушно, — сам народ. I на таких вічах тепер передні функції сповнюють православні лемківські дяки. A їх не мало. Они занимають навіть посади при греко-католицьких парохіях. Ось хоч би сам Тимцьо Сандович, нинь о. Максима — теперішній дяк в Ждині — тай ще невісту ховав при собі, Палагію Івановну Григорук через час єї соломяного вдовичества. Цікаво знати, чи в де на світі яка така церков — чи жідівська, чи православна — латинська, вікінци буддійська, чи магометанська, щоби єї духовники разом зі своєю паствою, розсуждали релігійні питаня тай позволяли своїй пастві в так не-культурний спосіб нападати на своїх верхових начальників. Чогось такого приятел „фокус“ навіть в урядничих, або учительських кругах ніхто не зробить, бо де би такий описив ся, коли би заєдно виступав проти запорядження своєї влади?! A щож тут говорить доперва о Церкві?

Ось перед кількома тижнями був я наочним свідком дуже сумного епізоду. Бідна вдовиця по съянікіну в Съяткові, пані Барнавська, оповідаючи про послідні дні життя свого мужа, розплакала ся. Головна причина смерті моого мужа, то були — каже — царі-православні агітациі, а виновниками сего, то були і ні Мишковська, ославлений Колдра і Ясьо Віслоцький з Гладишова. Тота тріця, коли вже съянічество московільське мало руки скорочені, — обіхала майже цілу Лемківщину. Де ніч їх захопила, там треба було на спілку їм в якій будь хижі заночувати. Не оминули они між іншими і родинного місця Колдри, Съяткови. Колдра лише одну всегда бесіду до Лемків мав: „А знаете, як тепер на великий співають по українських церквах, замість Христос воскрес?.. „Гетьман вискочив із гро-

ба“, а замість Богородице Діво: „Радуй ся Українська дівко!“ — Аж нароком мужики ходили по церквах, де суть Українці, чи се правда? Mій б. п. муж хотів твердої партії, був все католицьким съянікіном і тому его взяли за Українця — тай з того приводу робили ріжкі пакости, так ѹ з того, хоч був ще чоловік кріпкій, попадав в щора з більше роздразнен. I якось по звісні нападі на школу в Съяткові начителя Українця, що повибивали вікна, виважили двері і порали жену учителя (за ѹ, розуміє ся, відокутивали в Іслі), вийшов вечером на двір до стодоли, тай вже живим не вернув до хати. Та се я тільки навязую ось так мимоходом.

Найцікавішим однак прічинком до піддердання моїх замітів, що московільське духовенство і то тілько само, в головній частині причинило ся до громадного поширення схизми — безперечно буде недавна сусpenзія M. Юрчакевича, пароха в Чорнім, в горлицькім повіті. Довго — довго він гуляв — довго проводив переміску Консисторія зі съянітою терпеливостю дивила ся на діла сего духовника. Та вікінци таки рішили ся і пригвоздили його.

A єму се байдуже, бо се мабуть реклами для него перед Росією. Посилі ся — посили щедра благодать. Ba, i ту в краю і в Америці сиплять ся жертви на сего мученика. Зараз по одержаню сїї сусpenзії прихали сїї собрати до Чорного в кондоленціями, а між іншими і чорнянський дяк Ванько прийшовши в депутатії з православними з Грабу — і „гварит“ до Юрчакевича: „Богомощь! пишме перехід на православе — нам нема чого ждати — ми повинні бути давно так зробити“. Тай батюшка десь виїхав — а громади: Чорне, Незнайова і Липна в більші частини зголосили перехід на православе. Ширить ся також упerto чутка, що і Ждиня не забаром — се місце сталої принадлежності Максима Сандовича і Пелагії Івановни має перейти на православе. Отже яке значіння тоді будуть мати съянічні слова Дуркота, що його парохіяни доти будуть тримати ся католицизмом, доки він у них парохом.

Юрчакевича стрінула кара може і дуже лагідна, як за такі провини — відай тілько на те, щоби схаменув ся і сказав своїм парохіям: „Ей братя во Христі — туда далеко не зайдем“. Ale щож він робить. Ціла парохія переходить на схизму, а сами батюшки сходить ся то ту, то там — протестують, гросять, що загально будуть бойкотувати теперішній ново заліменований дуклянський деканат о. Менцинського, бо се Менцинські тай погрозами будуть устно, будуть письменно присилували його з деканства зрезигнувати і з деканом зістав таки самий Дуркот, що був.

От бачите, карність і покора в нашій Церкві. — Се чисте хуліганство!

(Конець буде).

З делегацій.

Австрійська делегація.

В військовій комісії австрійської делегації промовляв вчера дел. Гуггенберг, кістрий заявив, що онодішні виводи гр. Берхтолда приймає з певним скептицизмом. По нім промовляв дел. Зоммер.

На засіданю австрійської делегації прибув вчера прем'єр Штирк, а запитуваний зі всіх сторін про положене, покликав ся лише на урядові депеші. Коли поспітано його, чи Австрія в фінансово приготована на випадки, заявив, що є нема причини до побоювань.

Мін. А фенберг конферував вчера кілька разів з шефом генерального штабу. На запити делегації, що підприняла Австрія згідом нинішнього грізного положення, відповів, що скріпила мировий стан на полудні.

По думці делегації мирові вигляди замілли.

Угорська делегація.

В військовій комісії угорської делегації звітник Розенберг зачав розправу над етатом маринарки. При вікінци своєї промови звернув ся до гр. Берхтолда з запитом, чи від часу виголошення „exposé“ не погіршилося положене з огляdom на останні події на Балканському півострові.

Мін. Берхтолд відповів вчера відповідь на запитання з огляdom на останні події на Балканському півострові.

рода одержав телеграфічні вісти про мобілізацію, натомість з Атен урядового повідомлення про мобілізацію не одержав, хотів загальнє положене і там в дуже поважнє. Однак межи мобілізацію а війною в ще дуже важне рішене і міністер впевнював, що великороджавише і тепер стараються о мирову полагоду задирки.

Звітник подякував міністрови за вияснене і поставив внесок на висказане міністрови довіря, що й комісія ухвалила.

Просимо домагати ся „Руслан“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і привіднувати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

Війна на європейськім овіді.

Болгарія, Сербія, Чорногора, Греція, Россия та й Туреччина перевели мобілізацію своїх армій. На чолі змобілізованих війск стоять самі монархи і обіймають особисто кермани воєнних операцій. Настрій населення в Болгарії і Сербії великий бадьорій; шефови болгарського генерального штабу зготувила патріотична публіка грімку овацию і вявила її на руки серед радісних окликів вісля уличею; перед сербським королівським конаком, сейчас по проголошенню мобілізації, зібралися гурти студентів і горожан і устроїли овацию для короля.

Як інформують „Wiener Allgemeine Zeitung“ із Софії, настрій населення на Балкані такий, що коли би не виповіджене з уряду війни, то прийшло би в балканських державах до домашньої ворохобні.

Греція бажала з початку перевести лише частину мобілізацію, однак описівшилась на мобілізацію цілої армії і розпорядила мобілізацію всіх 14 класів резерви. Змобілізовано також маринарку. На чолі армії станове король і наслідник престола. В найближчих дніях відбудуться перегляди згromadжені війск над турецькою границею.

би переконати ся, де стоять змобілізовані болгарські війска. Турецка мобілізація мала здійснити ся за англійською порядкою.

„Die Zeit“ довідує ся з делегаційних кругів, що не підлягає найменшому сумнівовому, що на південно-східній границі Австро-Угорщини ціле військо буде піднесене до так званого „скріпленого воєнного стану“. Провід над сим війском має одержати б. шеф генерального штабу, а теперішній інспектор армії барон Конрад фон Гендердорф.

„Local Anzeiger“ доносить, що Румунія, що правда, досі ще не змобілізувала своєї армії, але імовірно скріпить всі дівиці, що стоять над Дунаєм, особливе зі сторони Болгарії.

Після поголосок, які наспілі з Царгода, має прийти поміж румунським і турецким правителством до порозуміння, що має на цілі передбачити вибухові війни.

Болгарія і Сербія вручили спільну поту до велико-держав і до Туреччини, в якій жадають безпроволочного обезпечення реформ в Македонії і Албанії, а наслідок відмови грозять війною.

„Berl. Ztg. am Mittag“ доносить, що болгарський посол в Царгороді зістав відмінний зі свого становища.

Угорська почтова дирекція зажадала від сербського і болгарського правителства вияснення, з яких причин перервано телефонічну сполучку між Будапештом, Софією і Білгородом. У відповідь на се сказано, що вимагала сего висла рация стану, бо в Болгарії заведено стан облоги.

Дирекція плавби по Дунаю оголосила, що наслідком здержання цілого фрахтового руху на зелізничних болгарських лініях, не приймає до портів ніяких пакунків. Дирекція угорських державних залізниць оголосила: Ізва сербської мобілізації приймає ся лише поспішні посилики живої худоби, привезені для Сербії. На всіх болгарських лініях здержано вчеращним днем товарів рух. Товари будуть в дорозі здержані і віддані до розпорядимості надавців.

Росийський chargé d'affaires заявив представникам „Local Anzeiger“, що пробна мобілізація в Конгресівці не має нічого (?) спільного в балканською квестію.

народний почин культурної праці лежить на серцю. Ведеть нас дальше тою дорогою і жите нам во многі літа“.

Комітет опровергував Високодостойних гостей по поодиноких відділах, де в великих зainteresованем приглядалися красним предметам і не щадили слів похвали цілі вистави. Особлено подобалися: відділ полтавський, різьби, килими, гончарство. Владики замовили доволі предметів виставових а особлену увагу звертав Гро Ексц. Митрополит на антики в цілі набуття їх для Национального музея у Львові.

По огляненю вистави зроблено знімки фотографічні. На передній засіді всі Владики, далі виставовий комітет і гости. Буде се красна пам'ятка з вистави. Опісля всі відправили на дворец Владик, котрі розпрашувались відібрали вже о год. 2:40 експресовим поїздом домів.

Вистава продовжена до 6. жовтня включно. В останніх дніах знижка ціни вступу для всіх на 60 сотиків а заразом випродажа виставових предметів.

Честь праці! З Сокала пишуть нам: Загального признання удостоївся уступаючий з сокальської парохії, а іменований крилошанином капітули перемиської Впр. о. мітрат др. Василь Левицький. Громадська рада Сокала на засіданні з дня 23. вересня ухвалила одну унію в місті назвати іменем о. мітрага Левицького і на спомин хосенії супільної праці жертвувати від міста дорогоцінний крилошанський перстень. Замість прилюдного праця, від якого о. мітраг Левицький випросився, жертвувала супільності міста Сокала без огляду на народність і віроісновані артистично виконану книгу адресову.

Загальний жаль за відіїжаючим оказало особлено руске населене в неділю, дня 22. вересня, відправджаючи свого улюблениго пароха в прилюднім поході з церкви до парохіального дому, де іменем сокальського міщанства промовив до соленізанта міщанів. Антон Караван, іменем українських твористів проф. Еліїв, а іменем інтелігентів сокальської п. надрадників Лінинський.

І зовсім оправданий був загальний жаль і не одна циара слеза в очі, коли зважить ся, що в протягу дев'ятнадцятиного свого побиту знайшов о. др. Левицький часу, щоби власнім зарядом вибудувати в Сокалі без конкуренції величаву і в kraju найбільше простору церкву, а другу в дочернім селі Поториці. А рівночасно, коли занимав ся тими двома будовами, знайшов досить часу довести до ладу будову української бурси на 70 питомців, виставити нову вікарівку і міщанське касино, побудувати захоронку і інститут дівочий, а при тім всім був через весь час свого побиту предсідателем всіх зорганізованих руских товаристів як: Просвіти, Бесіди, Бурси і прочих. Не меншу заслугу положив о. мітраг Левицький около закупини „Народного Дому“ і засновання української читальні в Поториці.

Тішти ся може проте Перемишль в рівній мірі з позискання нового Громадяніна, повного енергії і найліпшої волі — як звів Сокаль за Ним справедливо жалув.

Тож прийтіть, Високопреподобний. Отче Мітраге, ще раз від всіх нас сердечну подяку за всі Ваші труди і безінтересну працю на народній ниві, яку Ви неутомимо а без розголосу справляли в хосені українського народа, чим піднесли Ви праупр української ідеї в Сокалі до небувалого значення і супільної вартості. Ви віддали неоцінену прислугу рускій справі, прививши на себе впрочім безвигляду кандидатуру до парламенту з місця округа Сокаль-Рава, злучивши голоси всіх руских виборців в поважнім числі 1.700 голосів без ріжниці партійної, бо через Свої племенні а патріотичні кандидатські бесіди Ви привели міщанство того округа до народної съвідомості і патріотичного почуття! Найкрасіші желані наші супроважають Вас на місце нового Вашого посту а пам'ять Ваша вістане на все між нами!

— Национальний Музей у Львові (ул. Мохнацького 42) у вересні мав 65 чисел приросту (всіх 13.361) у 474 предметах. Межи ними прибули: 4 портрети старинні родини Свистельницьких, 5 ікон XVII. в., 1 дереворит 1820. р., 6 стародруків, 2 рукописи XVIII. р., 2 рукописи XIX. в., 31 акт., 2 хрести, 1 печатка гербова (сигнет), лулька 1861. р. від о. М. Шуровського з Маркової, пістолет-кріс від п. Мачеха з Львівської, 1 цельт бронзовий з ушком від о. Шуровського, 1 топорець діоритовий

із Гаїв старобр. від о. Паука, Медальон бронзовий з зображенням Примудрості Божої XVI. в. від о. В. Стецюка, 1 хустка шовкова спіблом гафтовані московської роботи, 2 уплети дівочі від п. Н. Окуневської і п. Остапчука з Кривенського, 1 синя капота від п. Остапчука, 26 предметів гуцульщини від п. Н. Окуневської (3) і з набутку, 394 старинні срібні монети переважно XVII. р. і 33 видана і репродукції з обсягу штуки, 2 арабські полотняні рушники вишивані шовком (іх дають хлопцям по обрізанню) і 3 моздіри на дубових ложах з гербами Леона Шептицького від Ексцепенциї фундатора і Покровителя музея. Із членів суспільності виявили особливу прихильність для Нац. музея, крім згаданих, Вл. о. Богдана із Свистельником, о. др. К. Богачевським, о. В. Левицьким з Борок, о. Бучко з Ладанець, п. Міськевич з Велички, п. Дуткевичевим з Шишковець, п. др. Курковець з Калуша і о. В. Пелех.

— В коломийській виставі Музей взяв чинну

участь, виставивши кілька кавайців окрасів вибраних шп. Комітетовими. З її приводу звертається Музей до Вл. Виставців з просьбою не забувати на него своїми збирками. — І. Свєнчук.

— Шедра фондія. Радник шкільний п. Іван Верхратський зложив на руки голови товариства „Просвіта“ у Львові 6.000 К. готівкою на стипендію свого імені, котру має уділяти виділ тов. „Просвіта“ слухачеві фільософічного виділу, сироті по съвящениках, професорах, урядниках і інженерах української народності. Радн. Верхратський задержав собі право потверджування при наданні сей фондациї. Стипендія входить відразу в життя.

— Бей Австрійца! „Союз русського народу“ розкідує по селах на Волині відозву проти Австрії, в якій домагається від російського правителства виловідження війни Австрії, або як називається єї у відозві „угнетательці всіх православних“. Відозва приводить в яких словах мнимі муки православних в Галичині і на Буковині і кінчить ся такими словами: „Російський народе! Чаша терпеливості сповнила ся! Найвищий час, щоби ти ударив сильним кулаком Австрійца найбільшого твого ворога і убийника твоїх братів!“

— До виборів в Росії. Російські Українці виставили вже дві власні кандидатури до державної думи: д-ра І. Луценка в Одесі і Лопухина в Варшаві. Мають бути поставлені українські кандидати в Харкові, Полтаві, Києві і Каменці подільськім.

— Доповняючи вибори в Відні. При вчерашньому тієї жі дня виборах послі до державної ради в III. дільниці в місце погиблого, соціалістичного посла Зільберера вибрано 8240 голівами соціаліста Мілера. Христ. сусл. кандидат Прохаска одержав 7176 голосів. — При тієї жі дня виборах до місцевої ради в XV. дільниці вибрано христ.-сусл. кандидата Гербгарда проти соціаліста Форстера.

— Нещасливі випадки. З Рогатина перевезено оноді до львівського шпиталі ученика III. кл. гімн. Мих. Малиновського, котрого під час забави пострілив товариш з фльоберта в рама. — В Липові, равського повіта чистила одвід рукавиці бензиною 19-літня Барильська, а відтак сущила над спиртною машинкою. Нагло рукавиці зайняли ся, від них знова одяжа Барильської, а що в домі не було під сюхвилю від відів. Б. серед страшних мук спаслися на вуголь. — Другий нещасливий випадок з бензином лучив ся се суботу вечором в Горлицях. Аптікар І. Новак пішов зі съвічкою до пивниці по бензину і внаслідок необережного поведення спричинив вибух. В одній хвилі обявив его огонь і попарив смертельно на цілім тілі.

— Весняна сила балканських держав. Туреччина має 7 корпусов армії, 358 баталіонів піхоти і стрільців, 204 дивізії, 1414 армат, з резервою (редіф) і загальним ополченем (мустав) разом 1.300.000 людей. Болгарія: 9 дивізій, 180 баталіонів піхоти, 37 швадронів, 576 армат, з резервою і загальним ополченем 200.000 людей. Сербія: 5 дивізій, 60 баталіонів піхоти, 17 швадронів, 372 армат, з резервою і загальним ополченем разом 200.000 людей. Греція: 3 дивізії, 42 баталіонів піхоти, 14 швадронів, 210 армат, з резервою і загальним ополченем разом 120.000 людей. Чорногора: 11 бригад, не звісне близьше число армат, наслідок війни рушать в поле всі мужчини від 16. до 60. року життя, що дас разом 50.000 людей під оружием.

Хоч Туреччина розгоряджав військовою перевагою, однак нема у неї того воєнного тів з худощавим півбогом на чолі в окруженні засвяченії і готовості посвяти для загального ню свого двора, що сияє проміністичним съвічкою

добра, яке власне у всіх інших балканських народів.

Оповістки.

— В Долині відбуде ся дні 6. с. м. о 12. год. в полудні в салі „Сокола“ учительське повітове віче в справі службових постулатів. (Просить ся всі інші часописи се оповістити). За Відділ Окр. Відділа В. П. У.: Петро і Ольга Дучинські.

— Філія Краєвого Товариства господарського „Сільський Господар“ в Луці уряджує при підмозі Головної Ради Товариства в дніах 10, 11, 12. і 13. жовтня 1912 р. курс господарсько-ветеринарний в Луці. Провідник сего курсу п. Володимир Чубатий, ветеринарний лікар з Дрогобича, виголосить в дніах 11, 12. і 13. сего місяця слідуючі виклади, супровождени демонстраціями на фантомах, таблицях і ветеринарних інструментах: 1) Плекані домашніх звірят. 2) Хороби домашніх звірят в наслідок злого плекання і їх лічене. 3) Заразливі хороби з приміненем закона та з демонстраціями заразнів. 4) Поміч тільки корові з демонстраціями на фантомах. 5) Поміч в наглих виадках з демонстраціями на живих звірятах. 6) Купно домашніх звірят на торзі з демонстраціями на живих звірятах. 7) Про хороби звірят, при котрих можна купно уневажити або жадати відшкодування. 8) Про хиби молока. 9) Розпізнаване віку у звірят. — Курс обіннати мірівож реферати про навози, пашні ростини та рільничі спілки. Просимо проте, щоби з кожного доколичного села явилося як найбільше учасників! Учасники з дальших сіл одержать даром вічіліг. Учасники курсу одержать съвідотвіта відбутого курсу. Зголошувати ся належить у п. Кароля Павловського, начальника „Торговлі“ в Луці, або у голови філії о. П. Павловського в Біліні великій. — Відділ Головної Ради Краєвого Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові.

Посмертні + оповістки.

— Олександра з Боднарів Тучапська, жінка геометра, померла дні 22. м. м. в Тростяниці малім, проживши 24 літ. В. і. п.!

Жаука, умілість і письменість.

Василь Пачовський.

Вистава друків і мініатюр ц. к. надвірної бібліотеки у Відні 1912 р. (Katechetisch-liturgische Ausstellung von Druckwerken und Miniaturen k. u. k. Hofbibliothek Wien 1912).

(Дальше).

Минали століття, але животність народу вичерпувала ся, трупішли сили суспільності о съвітлій, але перестарілі культури, слабли груди вояовників цісарських — а дікі народи мимо страху перед масстатом, спонукані животністю і заманені мамоновою блеску напирали щораз дужше. Не вистарчав сам масстат цісарства, сама повага

східного блеску? Індивідуальне відчуття інвенцію форм стінняв припис, що намагався зу жити штуку до піднесення маєтату держави і двора в очах юрбі; стару склонність Греків до фігурального зображення придавав східний блеск пишноти, пластики класичного съвіта заступила буйна орнаментика варварів, красу повноти життєвої змінчила ідея аскези і ниніщти съвіта сего.

Простора съвітіна, грецкою льогікою обдумана конструкція зі стінами сяючими мозаїкою, опромінена блеском съвітла і канделібрів була найчистішим виразом того съвіта; на мозайках виступили довгі, вихудлі типи о суворім виразі обличя, з широко отвореними, величими очима, довгим носом, захмареним чолом в одію ясною від блеску, завсіді в імпонуючій стоячій позі, або сидячій на престолі з постатьми повзаючими до ніг, або окружуючими стоячки постать центральну.

В мозаїці закаменіла культура імпонуюча юрбі, в неї промовляла до людей зовнішня съвітість небес і цісарського двора; атже та мозаїка вироблювана в робітнях великих інтелектуальних середовищ нераз на замовлені, не вимагала конче підйому духа і оживлення мисли, як витвір більше технічного характеру — треба було тільки зовнішню съвітість, двірського фонду, хвилевого поводження, а творили съвіті твори і перетривали століття, всі хвилі упадку і потрясень і завсіді були ясні і близкі.

А коли вдарила філя східного семіцького духа, що ненавиділа статуї людської постаті і змінила всі фігури зображення зі стін церков бурею образобурства царським указом від 723—786 р. — поникла різьба, стінописи уступила на другий план, майже ціла монументальна штука злясувалася в мозаїці і прибрала консервативний характер.

Одна тільки область штуки, що стоїть на погранично артистичної концепції і технічної спосібності йде осібним руслом і розвивається в міру поступу духа — то мініятура. Мініятури, сі кольорові рисунки манускриптів від IV. століття до упадку цісарства, в підставою науки і штуки візантійської — каже Кондаков (Histoire l'art byzantin considéré principalement dans les miniatures. Paris 1891. I. 27. ст.). І справді, ова творить майже неперервний ряд творів свого рода, она подає композиції на ріжні теми, творчі візарі для монументального мальства, бо увесь зміст гадок та ідей, що виринали в тодішній сфері духа, найшов найперше в ній свою інтерпретацію і зовнішній вигляд. В

Відень. (ТКБ). „Ікдам“ доносить: Російський посол Гірс повідомив міністра заграницьких справ і великого везира, що заступники Росії в Софії звернулися до болгарського правительства з порадою задержання мира. Булагашт. Після вістів з Відня мав вчера російський амбасадор у Відні конференцію з австрійським міністром заграницьких справ. Ся конференція відносилася до балканських справ.

Рим. В дипломатичних кругах запевнюють тут, що італійські дипломати спільно з німецькими і австрійськими поробили в Софії кроки проти вибуху війни. Букарешт. Днівники, інспіровані правителством, доносять з Відня, що Австрія і румунське правительство за спільним порозумінням, домагати ся муть задержання status quo на Балкані.

Рим. (ТКБ.) Всі днівники занимаються положенем на балканськім півострові. „Popolo Romano“ доносить: Положення не треба уважати за безнадійне, бо, як сказав гр. Берхтолд, мобілізація не є ще початком війни. Небезпека є в тім, що коли Європа буде вагати ся і не схоче інтервенювати всею силою „весь ліс, повний зісохого листя стане в страшнім огні“. Днівники висказують надію, що державам удасться ся задержати мир, бо в противнім случаю, мусів би всю Європу обнайти страшний огов.

Царгород. (ТКБ). На біржі ширить ся паніка, турецькі папери значно поспадали. Петербург. З Царгорода доносять тут, що в Солуні радив тайний молодотурецький комітет і постановив війти в тісну злуку з Австрією. Має він на цілі повалене теперішнього правительства, а середником сего є надмірні жадання Альбанців. Їх жадання сагають так далеко, що домагаються ся навіть повороту Абдуль-Гаміда. В турецких офіцірських кругах уважають плян молодотурків за одинокий спосіб спасення Туреччини, а єго виконані повинні тим скоріше, доки є в службі терпірні жандарми, які своїми впливами хотять їм дати запоруку на побуду при виборах.

Відень. (ТКБ). „Wien. Ztg.“ оголошує іменоване дотеперішнього управителя краєвого правительства буковинського, гр. Мерану, предсідником Буковини.

Мадрид. (ТКБ). В загальнім голосуванні велізничників було 65,409 за, а 1418 голосів

(Дальше буде).

Телеграми

з дня 2. жовтня.

Царгород. Рада міністрів ухвалила в ідомовити дозволу Сербії на перевіз в османських матеріялів через Македонію.

Атени. Біржа збережала продажу державних паперів.

Софія. Заборонено вивозити з краю збіже і пашу.

Прага. З причини мобілізації балканських держав зішли на збіжевій біржі ціни вівса дуже в гору.

Петрбург. Російський Червоний Хрест готовить два полеві шпиталі, які будуть призначенні для сербської і болгарської армії.

Царгород. (ТКБ). Щойно пізним вечером надійшли тут оноді алярмуючі вісти з Балкану. Вчерашній день минув спокійно. Тутешні урядові круги заховують рішучу мовчанку. Турецькі днівники приносять телеграми різних агенцій зовсім без коментарів.

Лондон. (ТКБ). Бюро Райтера доносить під датою 30. вересня: В Лондоні займаютьсяся дипломатичні круги передовісім станом на Балкані. О скільки звісно, хоча положення треба уважати за поважне, є однак ще надія задержання мира, головно з огляdom на теперішню пору року, як також на се, що держави постараються ся дорадити балканським державам умірковано. Хоча Сазонов прибув вчера щойно пізним вечером до Лондона, працював нині весь день без впину. Значну частину дня посвятив конференціям в амбасадорами: італійським і турецким і з сербським послом. В середу їде Сазонов до Парижа, де буде імовірно до суботи. Звідси поїде до Берліна.

Відень. (ТКБ). Вчера прибув до Відня грекий король і конферує з гр. Берхтолдом. Звідси їде до Атен.

Царгород. (ТКБ). „Ікдам“ доносить: Російський посол Гірс повідомив міністра заграницьких справ і великого везира, що заступники Росії в Софії звернулися до болгарського правительства з порадою задержання мира.

Будапешт. Після вістів з Відня мав вчера російський амбасадор у Відні конференцію з австрійським міністром заграницьких справ. Ся конференція відносилася до балканських справ.

Рим. В дипломатичних кругах запевнюють тут, що італійські дипломати спільно з німецькими і австрійськими поробили в Софії кроки проти вибуху війни.

Букарешт. Днівники, інспіровані правителством, доносять з Відня, що Австрія і румунське правительство за спільним порозумінням, домагати ся муть задержання status quo на Балкані.

Рим. (ТКБ.) Всі днівники занимаються положенем на балканськім півострові. „Popolo Romano“ доносить: Положення не треба уважати за безнадійне, бо, як сказав гр. Берхтолд, мобілізація не є ще початком війни. Небезпека є в тім, що коли Європа буде вагати ся і не схоче інтервенювати всею силою „весь ліс, повний зісохого листя стане в страшнім огні“. Днівники висказують надію, що державам удасться ся задержати мир, бо в противнім случаю, мусів би всю Європу обнайти страшний огов.

Царгород. (ТКБ). На біржі ширить ся паніка, турецькі папери значно поспадали.

Петербург. З Царгорода доносять тут, що в Солуні радив тайний молодотурецький комітет і постановив війти в тісну злуку з Австрією. Має він на цілі повалене теперішнього правительства, а середником сего є надмірні жадання Альбанців. Їх жадання сагають так далеко, що домагаються ся навіть повороту Абдуль-Гаміда. В турецких офіцірських кругах уважають плян молодотурків за одинокий спосіб спасення Туреччини, а єго виконані повинні тим скоріше, доки є в службі терпірні жандарми, які своїми впливами хотять їм дати запоруку на побуду при виборах.

Відень. (ТКБ). „Wien. Ztg.“ оголошує іменоване дотеперішнього управителя краєвого правительства буковинського, гр. Мерану, предсідником Буковини.

Мадрид. (ТКБ). В загальнім голосуванні велізничників було 65,409 за, а 1418 голосів

БЮРО ТЕХНІЧНЕ архітектора ВАСИЛЯ НАГІРНОГО у ЛЬВОВІ, Ринок 36 (дім „Народної Торговлі“) згл. ул. На складі 3. виготовляє пляни і копії орнісу на будівлі церков, домів парохіяльних, народних домів, читалень і прочі будівлі. 442(12)

Вже час

замовляти 6

Народній Торговлі

Природні Літургічні

ВИНА

Австрійські по 96 К ва гект. franco Львів
Герцеговинські по 110 К " " "
Гегелянські по 120 К " " "
Самороднір по 132 К " " "

При замовленнях низше гект. ціна визнається то: при замовленнях від 50 до 100 літрів о 4 сот. на літрі, а при замовленнях низше 50 літрів о 8 сот. на літрі.

Бочки, вислані franco до „Магазину Нар. Торг. Стрий“ приймаємо до двох місяців назад по ціні почисленій. 436(12)
Тисячі ПРИЗНАНЬ до перегляду.

Ол. Барвінський: Значіння українською руского народа для Австро-Угорщини (перекл. розвідка в Oesterreichische Rundschau з 1. мая 1912) ціна 20 сотиків. Дістати можна в книгарні Н. Товариства ім. Шевченка у Львові.

Музичні струменти як скрипки, цитри, клярнети, труби, мандоліни і т. д. а також ровери та прибори до тихже, поручас по дешевих цініах як дешеві: Укр. висилковий дім „ОРКАН“ Львів, Коперника 18. Соколам і Січам, ученикам і учителям великий опуст. Також на рати. 388(20)

„Карпатия“ тов. обезп. на житі —
Заступство в Синявці, п. Башня дол. приймає обезпечення на житі, посаги, від отягу, граду, крадіжки і випадків. 394(28).

Рух зелізничних поїздів

обовязуючий з днем 1. мая 1912 р. після часу середньо-європейського.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 00 ввечером до 559 рано означені підчеркненім чисел мініутових.

Відїзд зі Львова

з головного дівірця:

Do Krakova: 12:35, 3:40, 8:22, 8:35, 2:05\$, 2:45, 3:45*, 5:46†, 6:05, 7:00, 7:30, 11:10.

*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня, †) до Мишані.

Do Pidvolochysk: 6:10, 10:35, 8:216, 2:27, 2:50†, 8:40, 11:13.

†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

Do Chernovets: 2:50, 6:10, 9:15, 9:37, 2:25, 3:05*, 6:28†, 7:55*, 11:00.

*) do Stanislavova. †) do Kolomii. *) do Hodorova кожого попереднього дня перед неділею і съвятом.

Do Stryia: 6:00, 7:30, 10:02\$, 1:45, 6:50, 11:25. §) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим.-кат съвата.

Do Sambora: 6:58, 9:05, 3:50, 10:56.

Do Sokalja: 7:35, 2:21, 8:00, 11:35*.

*) do Rava russkoj (лише в неділі).

Do Jaworowa: 8:40, 5:45.

Do Pidgawcy: 5:55, 4:53.

Do Stojanova: 7:55, 5:20.

з дівірця „Львів-Підзамче“:

Do Pidvolochysk: 6:25, 10:55, 2:29*, 2:42, 3:07†, 9:01, 11:30.

†) do Krasного. *) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

Do Pidgawcy: 6:09, 1:21*, 5:15, 10:40\$.

*) лише до Vinnick. §) do Vinnick лише в суботу і неділю.

Do Stoj